

Druk nr 2921
Warszawa, 17 lutego 2010 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-134-2010

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy - Prawo o
postępowaniu przed sądami
administracyjnymi.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy została upoważniona poseł Hanna Zdanowska.

Zastępca Przewodniczącego
Komisji

(-) Adam Szejnfeld

USTAWA
z dnia 2010 r.

o zmianie ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Art. 1.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 149 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1, może ponadto orzec na wniosek strony o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6.”;
- 2) w art. 229 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Należności z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych oraz grzywien orzeczonych w postępowaniu przed sądem administracyjnym, z wyjątkiem grzywien, o których mowa w art. 55 § 1, art. 149 § 2 oraz art. 154 § 1, mogą być umorzone lub zapłata tej należności może być odroczone albo rozłożona na raty, jeżeli jej ściągnięcie byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami lub groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 250, poz. 2118 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650, z 2008 r. Nr 190, poz. 1171 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 53, poz. 433, Nr 144, poz. 1179 i Nr 178, poz. 1375.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie celu ustawy.

Celem zmiany uregulowanej w art. 1 jest przeciwdziałanie przewlekłości postępowań administracyjnych, a w konsekwencji skuteczniejszej realizacji prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki. W szczególności nowelizacja przyczynić się ma do zwiększenia efektywności oddziaływania skarg na bezczynność organów administracji państwowej. Nadto, przedmiotowa regulacja zachęci uczestników postępowań administracyjnych do większej aktywności w zakresie egzekwowania ich praw do bezzwłocznego rozpoznania sprawy administracyjnej.

2. Przedstawienie stanu obecnego

Na gruncie obecnie obowiązującego stanu prawnego zagrożenie wymierzenia organowi kary za prowadzenie postępowania administracyjnego w sposób przewlekły istnieje dopiero po przejściu wieloetapowego postępowania administracyjnego i sądowno-administracyjnego. W szczególności sama dopuszczalność wniesienia skargi na przewlekłość postępowania do wojewódzkiego sądu administracyjnego wymaga uprzedniej aktywności jeszcze na etapie postępowania administracyjnego. Mianowicie strona postępowania zobowiązana jest w pierwszym rzędzie do wniesienia w trybie art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako „KPA”) zażalenia do organu administracji publicznej wyższego stopnia na niezakończenie sprawy w terminie określonym w KPA². Powyższy tryb nie dotyczy jedynie sytuacji, gdy nad danym organem nie ma organu wyższego stopnia, do którego wnosi się zażalenie, co dotyczy bezczynności naczelnego organu administracji lub samorządowego kolegium odwoławczego.

Jak słusznie wskazuje się w nauce prawa sądowno-administracyjnego, w niektórych przypadkach wyczerpanie środków zaskarżenia w sprawie ze skargi na bezczynność organu może mieć miejsce także w drodze wezwania do usunięcia naruszenia prawa w trybie art. 52 ust. 4 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako „PPSA”).

Dopiero po wyczerpaniu drogi, o której mowa powyżej, strona postępowania administracyjnego uprawniona jest do wniesienia skargi na bezczynność organu administracyjnego do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Rozpoznanie takiej skargi w postępowaniu sądowno-administracyjnym siłą rzeczy wydłuża postępowanie administracyjne. Niestety na tym etapie sąd administracyjny nie tylko nie jest obowiązany, ale nawet nie jest uprawniony do wymierzenia organowi grzywny w przypadku, jeśli skarga okaże się zasadna. W wyroku uwzględniającym skargę sąd jedynie zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub interpretacji, bądź dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa.

W razie niewykonania wyroku uwzględniającego skargę na bezczynność strona postępowania administracyjnego zmierzająca do doprowadzenia do wymierzenia organowi pozostającemu w bezczynności grzywny (tj. środka o charakterze nie tylko represyjnym, ale także dyscyplinującym) obowiązana jest do pisemnego wezwania właściwego organu do wykonania wyroku lub załatwienia sprawy. Powyższe warunkuje dopuszczalność wniesienia skargi w przedmiocie wymierzenia temu organowi grzywny.

²⁾ Por. np. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 marca 2009 r. (sygn. akt II SAB/Łd 49/2008), wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 11 marca 2009 r. (sygn. akt II SAB/Gd 1/2009), wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lipca 2008 r. (sygn. akt III SAB/Po 7/2008).

Skargą w tym trybie, regulowanym w art. 154 PPSA, jest skarga odrębna od skargi, w wyniku której został wydany wyrok niewykonany przez organ. W ramach tego postępowania sąd nie bada *meriti* sprawy administracyjnej, w której wystąpiła beczynność, a jedynie dokonuje ustaleń, czy organ wykonał wyrok uwzględniający skargę.

Jak zatem wynika z powyższego opisu, dojście do etapu, na którym organ staje przed realną groźbą poniesienia grzywny w związku ze swoją beczynnością w postępowaniu administracyjnym – która w założeniu ma go dyscyplinować i czynić zadość zasadom słuszności – wymaga przeprowadzenia wieloetapowego postępowania administracyjnego i sądowo-administracyjnego, tj:

- wniesienia zażalenia do organu administracji publicznej wyższego stopnia na niezakończony w terminie;
- wniesienia skargi na beczynność do sądu administracyjnego;
- wezwania organu do wykonania wyroku uwzględniającego skargę na beczynność w razie jego niewykonania przez organ;
- wniesienia skargi w przedmiocie wymierzenia organowi grzywny.

Nie sposób nie dostrzec, że powyższe może raczej skłaniać organy administracyjne do opieszałości niż wpływać na nie dyscyplinująco. Groźba poniesienia represji w postaci grzywny jest bowiem bardzo odległa, albowiem łączy się z postępowaniem skomplikowanym i wieloetapowym, a przeto wysoce czasochłonnym. Co więcej, wymaga od strony – często nieposiadającej szerokiej wiedzy prawniczej w zakresie procedury administracyjnej i sądowo-administracyjnej – nie tylko dużej determinacji, ale także wiedzy specjalistycznej z zakresu powyższych postępowań.

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym

Przewidywana zmiana prowadzi do przybliżenia etapu, w którym na organ administracji publicznej będzie mogła zostać nałożona grzywna. Projektowana nowelizacja przewiduje możliwość wymierzania organowi grzywny już w wyroku uwzględniającym skargę na beczynność organu administracyjnego, a nie dopiero na etapie odrębnej skargi, w razie niewykonania wyroku uwzględniającego skargę na beczynność, w dodatku warunkowanej uprzednim wezwaniem organu administracyjnego do wykonania tegoż wyroku. Powyższe będzie jednak uwarunkowane zgłoszeniem przez stronę wnoszącą skargę na beczynność żądania wymierzenia organowi administracyjnemu grzywny.

Dotychczas przewidziana w przepisach grzywna jest w istocie rzeczą karą za niewykonanie wyroku Sądu, a nie karą za samą tylko beczynność. Na ten aspekt zwrócił uwagę Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 marca 2009 r. I OSK 1150/2008, wyjaśniając, iż: „Z treści art. 154 § 1 ppsa wynika, że wnoszący skargę może żądać od sądu administracyjnego wymierzenia organowi grzywny w związku z niewykonaniem wyroku sądu.”. W projektowanym art. 149 PPSA w znowelizowanym brzmieniu wprowadzona zostałaby natomiast grzywna za samą beczynność w postępowaniu administracyjnym, tj. za stan który dotychczas – z przyczyn niezrozumiałych – nie był w ogóle zagrożony grzywną.

W przypadku, zatem przyjęcia proponowanych zmian, zarówno w przypadku stwierdzenia beczynności organu w prawomocnym wyroku, jak również w przypadku niewykonania tegoż wyroku przez tenże organ, sąd władny będzie wymierzyć grzywnę, w razie sformułowania w tym zakresie żądania przez stronę postępowania. Z uwagi na okoliczność, iż nie sposób enumeratywnie wskazać przypadki, w których podjęcie decyzji o wymierzeniu grzywny może okazać się zasadne, najwłaściwszym jest odwołać się tutaj do „prawa

sędziowskiego”, poprzez pozostawienie uznaniu Sądu administracyjnego rozpoznającego daną sprawę czy grzywnę wymierzać, a jeśli tak to w jakiej wysokości.

Dla zachowania spójności założeniem przyjętej w projekcie wysokości grzywny jest, że ma ona być możliwa do takiej samej wysokości jak z art. 154 § 1 PPSA.

Mając na uwadze zbieżne *ratio legis* grzywny wymierzanej w oparciu o art. 154 § 1 PPSA, grzywny z art. 55 § 1 PPSA oraz grzywny wymierzanej w oparciu o projektowany przepis z art. 149 § 2 PPSA, uzasadnionym jest rozszerzenie wyjątku regulowanego w art. 229 § 1 PPSA. Tak więc zarówno w przypadku wymierzenia grzywny za niedopełnienie obowiązku przekazania skargi w terminie, w oparciu o art. 55 § 1 PPSA, za beczynność penalizowaną w art. 149 § 2 PPSA, jak i w przypadku wymierzenia grzywny za beczynność kwalifikowaną, w oparciu o art. 154 § 1 PPSA, nie będą one mogły być umorzone, jak również ich zapłata nie będzie mogła być odroczone albo rozłożona na raty. Nowe brzmienie art. 229 § 1 PPSA zlikwiduje wątpliwości interpretacyjne co do możliwości jego zastosowania.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

4.1 Skutki społeczne

Niewątpliwym pozytywnym skutkiem społecznym proponowanej zmiany będzie przeciwdziałanie przewlekłości postępowań administracyjnych, co w konsekwencji przyczyni się do skuteczniejszego egzekwowania prawa każdej osoby do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.

Wprowadzenie realnej groźby nałożenia na organ administracyjny grzywny w przypadku stwierdzonej prawomocnym wyrokiem beczynności spowoduje, że organy będą zainteresowane w tym, aby do wydania takiego wyroku nie dochodziło. W tym kontekście uwypuklenia wymaga okoliczność, że samo wniesienie skargi połączone z żądaniem wymierzenia organowi administracyjnemu grzywny – nawet w przypadku jej oczywistej zasadności – nie będzie jeszcze musiało niechybnie prowadzić do wymierzenia organowi grzywny. Organ będzie miał bowiem możliwość usunięcia stanu beczynności (np. wydania określonej decyzji), aż do momentu wyrokowania przez sąd administracyjny. W sprawach dotyczących rozpoznawania skarg na beczynność sąd orzeka bowiem biorąc za podstawę stan faktyczny i prawny istniejący w chwili zamknięcia rozprawy poprzedzającej wydanie orzeczenia, a nie w chwili złożenia skargi³. Jeśli, więc usunięcie beczynności nastąpi przed wydaniem wyroku, Sąd zobligowany będzie umorzyć postępowanie w przedmiocie skargi, jako bezprzedmiotowe. Taki skutek usunięcia stanu beczynności przed wydaniem wyroku w przedmiocie beczynności wskazywany jest w dominującej linii orzeczniczej sądów administracyjnych⁴. Powyższe będzie w konsekwencji skutkowało niemożliwością wymierzenia przez Sąd administracyjny grzywny, nawet jeśli żądanie jej wymierzenia było zasadne i podlegałoby uwzględnieniu.

Spodziewać się należy zatem, że organ administracyjny, któremu będzie zagrażała perspektywa poniesienia grzywny podejmie starania, aby do tego nie dopuścić. W tym celu

³) por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2008 r. I SAB/Wa 205/2007

⁴) Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 31 stycznia 2008 r. II SAB/Gd 37/2007, zob. także Jan Paweł Tarno [w] „*Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*” Warszawa 2006 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie II), kom do art. 149 KPA teza 5.

nie tylko najłatwiejszym sposobem uniknięcia takiej kary będzie dla organu doprowadzenie do umorzenia postępowania w sprawie ze skargi na bezczynności poprzez usunięcie stanu tej bezczynności przed wyrokowaniem.

Z drugiej strony, taki dyscyplinujący instrument motywował będzie stronę postępowania administracyjnego (zarówno osobę prywatną, jak i przedsiębiorcę) do korzystania z przysługujących im uprawnień w postaci skargi na bezczynność i sformułowania w niej żądania w przedmiocie nałożenia na opieszale organ grzywny. Zwłaszcza wobec faktu, że – z przyczyn wyłuszczonych powyżej - realne oddziaływanie takiej skargi na organy administracyjne winno być (w razie wprowadzenia postulowanej nowelizacji) niepomernie wyższe niż dotychczas.

Powyższe także przyspieszy i uprości dochodzenie do etapu, kiedy organ administracyjny zagrożony będzie poniesieniem kary za swoją opieszałość.

4.2 Skutki gospodarcze

Także w aspekcie gospodarczym skutki proponowanej zmiany powinny przynieść bardzo pozyteczny efekt. Oczywistym bowiem jest, że przyspieszenie biegu postępowań administracyjnych z udziałem przedsiębiorców przyczynić się powinno winno do usprawnienia obrotu gospodarczego w szerszym wymiarze. Zapewnienie przedsiębiorcom możliwości szybkiego (bez zbędnej zwłoki) rozpatrywania spraw administracyjnych z ich udziałem przyczyni się do zwiększenia efektywności prowadzonej przezeń działalności gospodarczej, poczynając już od etapu jej zakładania.

4.3 Skutki finansowe

W wyniku wprowadzonych zmian zwiększeniu mogą ulec obciążenia budżetów poszczególnych urzędów w związku z koniecznością poniesienia wymierzonych grzywien, co dotyczyło będzie jednak wyłącznie jednostek działających w sposób przewlekły. Tym niemniej, spodziewać się należy, że działające racjonalnie organy administracji publicznej będą zapobiegały takim sytuacjom, uchylając stan bezczynności przed etapem wyrokowania przez sąd administracyjny.

Powyższe powinno spowodować zwiększenie szybkości postępowań administracyjnych, a co za tym idzie zmniejszenie ich kosztowności.

Nadto, pozwoli zapobiegać powstawaniu (narastaniu) roszczeń odszkodowawczych uczestników postępowań administracyjnych wynikających (bądź związanych) z przewlekłością prowadzenia ich spraw.

4.4 Skutki prawne

Skutkiem prawnym proponowanych zmian będzie wprowadzenie dodatkowego, skutecznego, instrumentu realizowania prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki.

5. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektu nie jest objęty regulacją prawa Unii Europejskiej.

Warszawa, 2 marca 2010 r.

BAS-WAPEiM-306/10

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami
administracyjnymi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Hanna
Zdanowska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2009 r. Nr 5, poz. 47 oraz Nr 81, poz. 998) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zmianami).

Wnioskodawcy proponują dodanie do art. 149 ustawy przepisów tworzących podstawę wymierzenia grzywny organowi administracji publicznej w przypadku uwzględnienia przez sąd administracyjny skargi na bezczynność tego organu oraz wyłączenie tej grzywny z zakresu obowiązywania art. 229 § 1 ustawy, który dotyczy m.in. umarzania grzywny, odroczenia zapłaty i rozłożenia jej na raty.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Materia, której dotyczy projekt, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie jest objęty regulacją prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 2 marca 2010 r.

BAS-WAPEiM-307/10

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Hanna Zdanowska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zmianami). Wnioskodawcy proponują dodanie do art. 149 ustawy przepisów tworzących podstawę wymierzenia grzywny organowi administracji publicznej w przypadku uwzględnienia przez sąd administracyjny skargi na bezczynność tego organu oraz wyłączenie tej grzywny z zakresu obowiązywania art. 229 § 1 ustawy, który dotyczy m.in. umarzenia grzywny, odroczenia zapłaty i rozłożenia jej na raty. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 18 marca 2010 r.

BSA III - 021 - 33/10

**Pan
Lech CZAPLA
p.o. Szefa Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 marca 2010 r., GMS-WP-183-35/10 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.**

Z poważaniem

WZ.

**Janusz GODYŃ
Prezes Sądu Najwyższego**

Warszawa, dnia 18 marca 2010 r.

**SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ**

Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

BSA III – 021 – 33/10

Uwagi do przygotowanego

przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo” do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, nadesłanego przy piśmie p.o. Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 4 marca 2010 r. nr GMs-WP-283 -35/10

Przedłożona do zaopiniowania propozycja zmian przepisów ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, określanej dalej skrótem: p. p. s. a., jaka została złożona Marszałkowi Sejmu RP w dniu 17 lutego 2010 r., w zakresie art. 1 pkt 1) zawiera rozwiązanie nie odpowiadające dotychczasowej konstrukcji grzywien wymierzanych w postępowaniu sądowo-administracyjnym, rozumianych jako dodatkowa sankcja związana bądź z brakiem wykonania orzeczenia sądu administracyjnego uwzględniającego skargę (art. 154 § 1 p. p. s. a.), *(a więc między innymi w związku z brakiem wykonania orzeczenia, o którym mowa w obecnym art. 149 p. p. s. a.)*, bądź z brakiem wykonania wezwania pochodzącego od sądu (art. 293 p. p. s. a. w związku z art. 292 tej ustawy), albo też w związku z brakiem przestania sądowi skargi wraz z aktami sprawy w terminie (art. 55 § 1 p. p. s. a. w związku z art. 54 § 2 p. p. s. a.), *(pomija się w tym miejscu możliwe sankcjonowanie osoby bezzasadnie wnioskującej o wyłączenie sędziego ze sprawy – art. 23 p. p. s. a. grzywną do wysokości dziesięciokrotnie mniejszej od dopuszczonej wcześniej wskazanymi przepisami)*.

Proponowane w projekcie rozwiązanie, o ile dotyczyłoby sumy pieniężnej przypadającej stronie, a nie grzywny przypadającej sądowi (dochód budżetu państwa zgodnie z art. 228 p. p. s. a.), o tyle byłoby do zaakceptowania, gdyby nawiązywało do rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy (...) bez nieuzasadnionej zwłoki

(Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), a więc dopuszczających możliwość przyznania skarżącemu, na jego wniosek, sumy pieniężnej od 2.000,00 do 20.000,00 zł, oczywiście przy uwzględnieniu skargi na bezczynność organu administracji publicznej (*por. art. 12 ust. 4 tej ostatniej ustawy*). Tymczasem w projekcie propozycji takiej brakuje.

W konsekwencji trudna do zaakceptowania jest również zawarta w art. 1 pkt 2 projektu propozycja zmiany art. 229 § 1 p. p. s. a., która dotyczy jedynie kwestii zapłaty grzywien mających stanowić dochód budżetu państwa, w tym nowej grzywny proponowanej w projekcie.